

MONITOR

Na Rok Pański 1779.

Num: XXXIV.

Dnia 28. Kwietnia.

*Si quis nunc querat quo res hæc
pertinet? Illuc:*

*Dum vitant stulti vitia, in contra-
ria currunt.*

Hor. Sat. tt.

Nie podchlebiajmy sobie; nie-
zbyt dawno ustały te cza-
fy u nas, w których fromotno się
zdało żołnierzowi czytać, á Da-
mie więcej umieć nad *Oycze
nasz*; ten rodzaj złego wstydu
przeszedł, ale na nasze nieszczę-

ście ustał miejsca ieszcze gorzemu.

W tym stanie w którym są teraz ludzie i okoliczności, im bardziey rzecz roztrząsam tym dowodniey zdaiami się postrzegać, iż rzadki jest taki ktòryby się sądził w przyzwoitey sobie sytuacyi. Wstręt iakowys niezrozumiany i niespokoyność powszechna wszystkich gnębi. Starzy pragną byc młodemi, młodzi zastarych uchodzić chcą. Coż za tym idzie, ato starzy wzgardzeni, a młodzieź rozpuszta; albo raczey starzy wstydzą się byc poważnemi, młodzieź wstydzi się wstydzić.

Lock ktòrego zdania osobliwie o edukacyi wyborne są, sprzeciwia się tey zbytney rażności, ktòra teraz zdaie się byc osobliwzym przywilejem i przymiotem młodzieży naszej. Według tego Authora utrata modesty,

sty, choćby ta zdawała się nawet mieć iakowes niezgrabność, czyni nie nadgrodzoną krzywdę wiekowi młodemu. Różność nad lata, mowi on daley, rozumowi i cnocie szkodzi; sprzeciwia się przyrodzeniu, stanowiącemu w wstydlwym pomieszaniu granice między męzkim wiekiem a dziecinnością.

Zarzut nieróżności ktòrey za zwyczaj młodym czyniony bywa, i boiaźń aby nie uysć za nowicyusza, naydzielnieyszemi przyczynami są fałszywego wstydu. Częścicy podobno niżby potrzeba, obia się to o uszy dziecięce, iż są iuż Kawalerami, ztąd widziemy młodzież skoro pierwszy krok na świat uczyni, nadto strzegącą się ostatkow dziecinności, tak dalece iż rozumiejąc rozwiozłość przymiotem dojrzałego Kawalera, i chcąc uysć

noty

noty niewiadomości lub niedo-
 świadczenia, napelniaią się bez-
 bożną emulacją, aby nie dać
 sobie wziąć prymu w excessach
 i do naywyższego stopnia do-
 prowadzić reputacją grzeczne-
 go rozpuśtnika. Trafiłomi się
 niedawno bydź w kompanii
 z pewnym młodym Kawale-
 rem, wiedziałem poniekąd
 o iego mniey chwalebnych po-
 stępkach, ztąd wpadłszy wza-
 pomnienie, pełne politowania
 uwagi czynilem nad iego sta-
 nem; nie dał mi ich dokończyć,
 ale odwiódłszy mnie na stronę
 zaczął obszernie rozpowiadać,
 iako ta Dama którą mi poka-
 zał, nie tak się mu stawiała o-
 krutna iak oniey świat rozumie;
 iako te Jmość, z którym przed-
 tym rozmawiałem, nie byłby z
 nim w tak poufałey konfidencyi,
 gdyby wiedział iaki rodzaj przy-
 iazni

iażni ma z żoną iego; daley dy-
 kurs prowadząc tyle ofobie gor-
 szących i wcale szkaradnych
 rzeczy powiedział, iż rozumia-
 łem, że tym wyiawieniem akt
 ofobliwzego upokorzenia czy-
 ni, albo na żard zmyślone rze-
 czy powiada. Zostawuie do do-
 myślenia się każdemu iakie by-
 ło moje podziwienie kiedy osta-
 tniemi przysięgami potwierdzał
 rzetelność swoią. Daley zaś
 potryumfuiącey minie iego i sło-
 wach pełnych chluby poznałem,
 iż ten rozpustnik wymagał
 odemnie approbacyi, á co więk-
 sza powiniszowania iako nazy-
 wał z francuska, dobrych for-
 tun swoich.

Ze ludzie ofobliwie młodzi
 podlegli są zdroźnościom rzecz
 mniej dziwna; ale że tak się
 chlubią iakby w nich dobroć i-
 stotną postrzegli; że zruciwszy
 z siebie iarzmo przystoyności, nie
 mogą

mogą postrzedz, iż wkładaią na innych powinność wstydzic się zanich, to ostatni stopień zepsutego serca. Dotąd utaienie było siedliskiem niechoty, i jeżeli winowayca nieczuł z grzyzoty i wstydu, przynajmniej ukryciem szkaradności swoiey szanował *publicum*; rwać tę ostatnią tamę, i już występek odkrycie wielbić, zdaie się bydz przywiley wieku naszego.

Kiedy jednemu z Filozofow Greckich wyrzucano, że się bał w kości grać, odpowiedział na to: przyznaię iż jestem bardzo bczliwy, bo nie mogę się ośmielić na zły uczynek. Niezdobył się podobno na taką odpowiedz żaden z Jchmościow, ktòrych pospolicie grzecznemi, modnemi i ostatniego gustu Kawalerami nazywamy. Nieczyńć bo się nie godzi, nie iest u takich

takich sprawiedliwą konfekwen-
 cya. Złe akcyę ktòre pełnią,
 nie tak im dogodzeniem wdzię-
 czne są, iak tym że są w po-
 wfzechnym wzięciu, i według
 modney teraznieyszego wieku
 expressyi, stanowią ton dobrej
 kompanii, á podawnemu ruba-
 szeństwo.

Wiem iż nie ieden za pretext
 nie nabożeństwa, á bardziey nie-
 ukazywania nabożney powierz-
 chowności wezmie hipokryzyą,
 występek ieden z naygorzszych;
 niech raczy przeczytać zdanie
 iednego wielce poważnego Au-
 thora, ktòre tu umyślnie kładę.
*Civili vitæ multò utilior est, qui
 malefacta probitatis specie honestat,
 quam cuius benefacta sub umbra
 flagitii latent.*

Gdyby praktyka cnoty na rze-
 czach odrażających, albo też po-
 dłych iakowych obowiązkach za-
 ładzona

sadzona była, znośniefzyby
 był wstręt odnief młodzięzy
 nafzey; ale czynić ją przeci-
 wniczką grzeczności zafępiającą
 posiadzenia, tępiącą delikatną
 umyflow byftróć, iednym dla
 tego nieprzyftróyną, że nie na-
 zbyt modną, rzecz ief wcale
 niesprawiedliwa.

Jeżeli zatym taka ief moc
 mody, iż i cnota iey prawom
 podlegać musi, nie mogą lepiej
 uwag moich zakończyć iak u-
 pewniając czytelnikow, iż nigdy
 to zdobrey mody nie wyfzło
 żeby tak czynić iak się należy;
 moda każe aby rzecz każda
 była na fwoim mieyfcu, gdy za-
 tym wftyd wyftempkom tylko
 towarzyfzyć powinien, oczewi-
 fta zatym idzie konfekwencya,
 iż lubo dobre uczynki taić mo-
 żna, nigdy się iednak za nie
 wftydzić nie godzi.

